

خبر

تحويل سکه‌های پیش‌فروشی طی روزهای آینده

● **تسنیم:** رییس کل بانک مرکزی از تحويل سکه‌های پیش‌فروش‌شده زمستان سال گذشته پیش از موعد مقرر خبر داد و گفت طی چند روز آینده تزریق ارز به بازار افزایش می‌یابد. محمود بهمنی، درخصوص تحويل سکه‌های پیش‌فروش شده زمستان سال گذشته اظهار کرد: تمام کسانی که سال قبل در دور سوم پیش‌فروش سکه برای مقاطع شش‌ماهه اقدام به پیش‌خرید سکه کرده‌اند می‌توانند ظرف چند روز آینده برای تحويل گرفتن سکه‌های خود به شعب بانک‌های عامل مراجعه کنند. وی افزود: بانک مرکزی آمادگی کامل برای تحويل سکه‌های پیش‌فروش‌شده پیش از شهریورماه را دارد و به همین دلیل ظرف چند روز آینده بسترهای اجرائی لازم در این خصوص فراهم خواهد شد. به گفته رییس کل بانک مرکزی خریداران سکه‌های پیش‌فروش‌شده در زمستان سال قبل در صورت تمایل نسبت به تحويل سکه‌های پیش‌خریدی در روزهای آینده می‌توانند اقدام نمایند. وی همچنین از افزایش چشمگیر تزریق ارز به مرکز مبادلات ارزی توسط بانک مرکزی خبر داد.

قطع صادرات نفت شمال عراق پس از حمله بمب‌گذاران

● **رویترز:** صادرات نفت از شمال عراق پس از بمب‌گذاری و انفجار در مسیر خط لوله کرکوک-جیحون متوقف شد. این دومین بمب‌گذاری در کمتر از یک هفته در مسیر این خط لوله است. خط لوله کرکوک-جیحون یکی از مهم‌ترین خط لوله‌های صنعت نفت عراق است که روزانه ۳۰۰ تا ۳۵۰هزار بشکه نفت خام عراق را از کرکوک به بندر جیحون ترکیه منتقل می‌کند. این خط لوله ۹۷۰کیلومتری دارای دو شاخه ۴۰ و ۴۶ اینچی است و ظرفیت واقعی آن انتقال روزانه ۱/۶ میلیون بشکه نفت است که غالباً به دلیل مشکلات فنی و ناهمی محقق نمی‌شود. یک منبع آگاه به خبرنامه «اوجونز» گفته است: «بم‌گذاران بخشی از خط لوله را با جاسازی بمب‌بم در زیر آن منفجر کرده‌اند.» به گفته این منبع آگاه جیب‌گذاری ساعت یک صبح دوشنبه به وقت محلی و در ۲۰۰کیلومتری بغداد صورت گرفته است. یکی از مقام‌های کشتیرانی در بندر جیحون، تأیید کرده است که انتقال نفت از ساعت ابتدایی روز دوشنبه متوقف شده است. هفته گذشته نیز حملهای در مکان مشابه به این خط لوله صورت گرفت و صادرات نفت از آن را متوقف کرد. پس از انجام تعمیرات، روز جمعه صادرات نفت از سر گرفته شد تا دوشنبه که بار دیگر هدف بمب‌گذاری قرار گرفت. منابع رسمی اعلام کرده‌اند تعمیر صدمات حمله روز دوشنبه سه روز به طول خواهد انجامید. مسوولان کشتیرانی اعلام کرده‌اند از روز جمعه تا دوشنبه پیش از بمب‌گذاری موفق شده‌اند رقمی نزدیک به ۲/۶میلیون بشکه نفت از این خط لوله منتقل کنند.

رد خروج آفریقای جنوبی از صنعت پتروشیمی

● **مهر:** معاون وزیر نفت به تشریح برنامه‌های ایران برای خرید کشتی و توسعه ناوگان دریایی حمل محصولات پتروشیمی برای مقابله با تحریم، خروج ساسول آفریقای جنوبی از صنعت پتروشیمی ایران رد و اعلام کرد: تقاضا برای محصولات پتروشیمی ایران را افزایش یافته است. عبدالحسین بیات، درباره آخرین وضعیت افزایش تقاضا برای خرید محصولات پتروشیمی ایران در ادامه سال ۲۰۱۳ میلادی گفت: در حال حاضر به‌طور متوسط سالانه یکمیلیاردتن انواع محصولات پتروشیمی و فراورده‌های پلیمری در سطح کشورهای مختلف جهان تولید که ارزش این تولیدات حدود ۳/۳تریلیون دلار ارزیابی می‌شود. این مقام مسوول در مورد خرید و توسعه کشتی‌های حمل محصولات پتروشیمی به‌منظور مقابله با تحریم‌های جهانی علیه صنعت نفت ایران، توضیح داد: هم‌اکنون با حمایت و پشتیبانی شرکت ملی صنایع پتروشیمی و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی خرید و توسعه کشتی‌های جدید در دستور کار قرار گرفته است، با توسعه ناوگان دریایی حمل پتروشیمی علاوه بر انتقال محصولات پتروشیمی ایران به بازارهای جهانی و شکسته شدن اثر تحریم امکان ارایه خدمات دریایی به سایر کشورهای حاشیه خلیج‌فارس وجود دارد. با توسعه ناوگان دریایی، ایران می‌تواند محصولات پتروشیمی تولید شده توسط کشورهای عربستان،سعودی، قطر و در آینده عراق و امارات را هم با قیمت‌های پایین به بازارهای جهانی حمل کند.

ثبت‌نام جدید مسکن مهر پردیس از هفته اول خرداد

● **مهر:** قائم‌مقام مدیرعامل شهر جدید پردیس با اشاره به اینکه ثبت‌نام جدید مسکن مهر این شهر از هفته اول خردادماه شروع می‌شود، گفت: ثبت‌نام‌کنندگان دوره قبل مسکن مهر پردیس تاپایان اردیبهشت فرصت دارند تا آورده خود را تکمیل کنند، در غیر این صورت از فهرست حذف می‌شوند. پیمان پیروفرشی، با اشاره به اینکه از هفته اول خرداد ثبت‌نام جدید مسکن مهر پردیس آغاز می‌شود، گفت: ثبت‌نام‌کنندگان دوره قبل مسکن مهر پردیس تاپایان اردیبهشت فرصت دارند تا آورده خود را تکمیل کنند در غیراین صورت از فهرست حذف می‌شوند.

افزایش ۲۰درصدی نرخ وسایل نقلیه عمومی

● **مهر:** رییس اتحادیه تعاونی‌های مسافربری از افزایش ۲۰درصدی نرخ بلیت اتوبوس، مینی‌بوس و سواری برون‌شهری خبر داد و گفت: براساس تصمیم دولت، نرخ بلیت اتوبوس، مینی‌بوس و سواری برون‌شهری ۲۰درصد و کرایه حمل بار کامیون ۲۵درصدافزایش پیدا کرده است.

بی‌گفتمانی اقتصادی اصولگرایان

شرق، مهدی افشارنیک: «دسته به هم ریخته است.» این شاید مناسب‌ترین تعبیر درخصوص این روزهای اصولگرایان است. تعداد زیاد نامزد و مدعی ریاست دولت، کار را برای بزرگان و ریش‌سفیدان این جمع از جلمعتین گرفته تا مصباح‌پزدی و مهدوی‌کنی سخت کرده است. نکته جالب‌تر در این میان آن است که به عدد کاندیداهای «احساس تکلیف‌کرده» راه و روش برای اداره کشور خلق شده است. درخصوص اقتصاد، اصولگرایان نظر واحدی ندارند. نقطه تمرکز اصلی به دست آوردن «دولت» است که حتما به تولید کمک‌شود، چنانچه این روزها زیاد گفته می‌شود. حتما از «علمای متدین اقتصاد» استفاده می‌شود، آن‌گونه که حدادعالی می‌گوید و «حتما سیاست دست از سر اقتصاد برمی‌دارد» آنچنان که قالیباف معتقد است، «دو سال آینده هم کشور به شکوفایی اقتصادی می‌رسد» در صورتی که رای مردم به سمت محسن رضایی بچرخد.

رویکرد اقتصادی کاندیدای اصولگرا، عموماً با توجه به سیاست‌های دولت و بحث تحریم‌ها بر اقتصاد مقاومتی و رفع فساد از سیستم اجرائی کشور تمرکز دارد. «تقویت تولید داخلی کشور و مبارزه با فساد از تکه‌کلام‌های رایج کاندیداهای این طیف است مانند آنچه زاگانی می‌گوید: «سه مولفه مهم اقتصاد مقاومتی اینهاست: تقویت تولید داخل، کاهش وابستگی به خارج و مبارزه با مفاسد اقتصادی.» ولی برای این سه مولفه راهکاری بیان نشده است مثلاً اینکه برنامه وی برای کم کردن واردات ۷۰میلیارددلاری کشور چیست؟ و اینکه در طول دو سال گذشته قیمت تمام شده تولید محصولات در ایران بالاتر رفته و عرضه ایرانی مشکل‌تر شده است.

لنکرانی، کاندیدای جبهه پایداری و نزدیک به مصباح‌پزدی نیز برنامه اقتصادی‌اش را با «حک فلفل» نقد دولت مزهدار می‌کند. وی که خود در دولت اول احمدی‌نژاد وزیر و همراه بود، می‌گوید: «اینکه بعضی‌ها می‌گویند مشکلات امروز اقتصادی ما مربوط به آن قسمت‌هایی است که ما «سردگی» به «محرومین» دانشیم و به انتشار «ضعیف» کمک کردیم یا مثلاً «هدفمندی» یا رانه‌ها را انجام دادیم، اینها «هشکارتک است.» اقتصادی را برای ما بوجدو آورده، آدرس «فطلی» است که متأسفانه با برخی از عملکردهای سوء توانسته تقویت شود. تلاش کردیم رویکردهایی را طراحی کنیم که رونق اقتصادی را همراه با کاهش فاصله طبقاتی فراهم کنیم. ترجمه ما از اقتصاد مردمی با ترجمه‌ای که دیگران ارایه می‌دهند و اقتصاد مردمی را صرفاً حضور افراد بر خوردار در عرصه اقتصادی در برابر امکانات دولتی می‌بینند، متفاوت است.»

سعید جلیلی موضع‌گیری اقتصادی پررنگی تاکنون نداشته است. تنها سال گذشته در دانشگاه علم و صنعت که همایشی درخصوص اقتصاد مقاومتی برگزار شده بود، در قالب سخن گفتن در مورد دیپلماسی هسته‌ای ایران نیم‌نگاهی هم به اقتصاد کرد: جلیلی با بیان اینکه «امروز بر ابتدای یک حرکت بزرگ برای مدل‌سازی در عرصه‌های مختلف هستیم»، تأکید کرد که «برخی اندیشمها توانسته‌اند در برابر این نظم حاکم مخالفت و مقاومت کنند. اما وجه متمیز انقلاب اسلامی با آنها این است که این مقاومت توانسته با پیشرفت همراه باشد که این موضوع برای آنها خطرناک است.» وی مقاومت ملت ایران را «مقاومت صرفاً با هزینه» ندانسته که «با افزایش هزینه‌ها پایان» یابد، بلکه آن را «همراه با پیشرفت و تولید مزیت‌های نسبی خواند» جبر شوراییعلی امنیت ملی همچنین گفت: «پاید مقاومتی می‌ارایه داد که به افزایش پیشرفت منجر شود.» البته این مقاومت در اقتصاد در سخن‌ها و گفته‌های جلیلی از عرش به فرش نیامده و در همان کلیات مرسوم مانده است.

قالیباف اما بابرنامه‌تر از برخی رقبای خود را در این عرصه نشان داده است: «با صراحت عرض می‌کنم که برای ساماندهی دوساله اقتصاد، برنامه دقیق و کامل دارم. من ادعایم این است که اگر توفیقی باشد که بنده در خدمت باشم روز ۲۶ خرداد بلاتکلیف سیستم که تازه مطرح کنم که نیمج هر کسی هست، برنامه چیست؟ به هیچ عنوان. همه‌چیز الان روشن و مشخص است و کارها نهایی شده است؛ ضمن اینکه برنامه مورد نظر را دایماً به روز کرده‌ام امروز به گواهی آمارها، در جامعه ما در دست مردم، آن هم خارج از شبکه بانکی، رقمی بالغ بر ۲۰میلیارددلار پول وجود دارد، چرا باید چنین سود، مایه‌ایک تصمیم معقول بگیریم که امنیت سرمایه را برقرار کنیم که این ۲۰میلیارد بتواند وارد شبکه بانکی شود، یک سیستم نظارتی قوی هم ایجاد کنیم که اگر کسی خواست رانت‌خواری کند و قدرت و ثروت نیز پشت او قرار بگیرد، دست او رو شود»

وی در جای دیگری نیز گفته است که، سیاست‌زدگی مشکل اصلی اقتصاد ایران است: «درست است که چالش

اقتصاد

«نقد دولت»، جایگزین «برنامه» شده است

بی‌گفتمانی اقتصادی اصولگرایان

ولایتی

میرزایی

رفیعی

نیروی انسانی به نیروی غیرمولد، هزینه سنگینی را به کشور تحمیل کرده و در نهایت، افزایش حجم دولت در اقتصاد کشور را سبب شده است.» در بخش بعدی همین سخن، قیدی بر این نظر زده می‌شود «دیدگاه دیگری که به جایگاه دولت در فعالیت‌های اقتصادی می‌پردازد، دیدگاه‌های لیبرال و نولیبرال است که اعتقاد به عدم مداخله دولت در ایجاد مختلف اقتصادی کشور داشته و معتقد به دست‌نماری بازار هستند، در این دیدگاه، دولت می‌کند در مبارزات انتخاباتی این جناح غیر از انتقاد به دولت احمدی‌نژاد، نظر به هاشمی و دولت سازندگی حتما خواهد داشت. بی‌تردید نقد برنامه‌های تعدیل اقتصادی دولت هاشمی و تورم سال‌های ۷۳ و ۷۴ هوی مناسبی برای سبد نقد است. ابوس نادران از برجستگان این اردوگاه برای نقد هاشمی با به‌کارترین اصولگر است. ۱۵ اردیبهشت وی با اکبر ترکان در برنامه «پایش» در شبکه یک به نقد دولت هاشمی نشست. نادران عدم‌توجه به عدالت اجتماعی و تولید ملی و روی آوردن به الگوهای بانک جهانی را مورد نظر داشت و آن را زیر تبیین گرفت.

برنامه به شکل طرف‌گیری طراحی شده بود که فقط باید در مورد تیتو و تارگت برنامه سخن گفته می‌شد. مثلاً در نقد دولت سازندگی یا در دفاع از آن، نباید با دولت‌های

بعدی مقایسه‌ای صورت می‌گرفت. ترکان یکی، دویار برخلاف رسم برنامه‌های کرد که هم مجری به او تذکر داد

و هم ناظران برنامه‌اش را زد

این برنامه و کنش نادران در واقع، روح سیاسی‌کاری امروز اصولگرایان را نشان می‌داد که می‌خواهند حق نقد دولت‌های قبل را داشته باشند بی‌آنکه مسوولیت خویش در حمایت از احمدی‌نژاد را ببیزیند. خواست اصلی در واقع به دست آوردن قدرت است آنچنان که ولایتی گفته: «دولت آینده از آن اصولگرایان نباشد مصیبت داریم»

بی‌گفتمانی اقتصادی اصولگرایان

طور مثال، در آن دوره، قیمت دلار که از حدود ۴۰۰تومان به ۸۰۰تومان افزایش یافته بود، بابه کارگیری سیاست‌های کنترل‌ی، به ۳۰۰تومان (چیزی حدود ۲۰درصد) کاهش یافته و به مدت دوسال تثبیت شد به صورتی که تفاوت نرخ ارز دولتی و ارز بازار آزاد در طی این دو سال حدودا ۱۰درصد بود»

رضایی هم که کاندیدای همیشگی این جبهه است، گفته است: «طلی سال‌های آتی نه‌تنها مشکلات و تحریم‌های اقتصادی را خشتی می‌کنیم بلکه اقتصاد ایران را به یک اقتصاد شکوفا در منطقه تبدیل می‌کنیم.» حدادعالی هم در جمع دانشجویان دانشگاه امام صادق به محور برنامه‌های اقتصادی‌اش را این‌گونه بیان کرد که «اعتنا به علمای متدین اقتصاد، حرکت به سمت زندگی اسلامی و توجه به اقتصاد مقاومتی و نهایت به کارگیری افراد شجاع برای کارهای بزرگ و مهم.»

در واقع در بین اصولگرایان، موضوع اقتصاد بحثی مهم و جدی نیست، بیشتر در حد بیان کلیات و تکرار «اقتصاد مقاومتی» مانده‌اند. این در حالی است که سیاست درهای باز واردات دولت احمدی‌نژاد و عدم‌تخصیص منابع از درآمدهای ناشی از هدفمندی به بخش تولید، تحقق اقتصاد مقاومتی که تأکید بر تولید داخل و وابستگی هرچه‌کمتر به خارج و واردات دارد را در تنگنای شدیدی قرار داده است. اما از این خییل عظیم کاندید، برنامه‌ای برای برون‌رفت از این وضعیت عنوان نشده است. در واقع اقتصاد سیاسی این جناح، در بهترین حالت «دولتی تخصیص‌دهنده» است. در واقع عنوان اقتصاد و ارزش آفرینی، نه بخش خصوصی و بازار، که دولت است. بازار برای تکاپوی خود نیاز به حمایت و عنایت دولت دارد. افتراق اصلی اصولگرایان با دولت احمدی‌نژاد نه در توجه به بازار و تولید که در نگاه به دولت است. نگاه منتقدان بیشتر به سوی تخصیص منابع به تولید است، دولت نگاهش به سمت مصرف‌کننده و ماله است.

این در صورتی است که انتقادهای این روزها را از سر صدقات بدلتیم و فقط بهانه‌ای برای تحت فشار قرار دادن دولت نباشد چراکه اصولگرایان در دوران «حامعل» با احمدی‌نژاد نشان دادند که حاضرند تمام کاستی‌هایش را نادیده بگیرند و تمام‌قد از وی حمایت کنند، چنانچه بودجه‌ای سنواتی دولت از ۸۵ تا ۹۲ با آنکه انبساطی و تورمز را بوند، اما تصویب می‌شدند و مجلس رنج بی‌اعتنایی دولت به خود، در ارایه به‌موقع لایحه بودجه را به تن‌ا امروز که راولیه‌های سیاسی احمدی‌نژاد با دوستان دیوروش زیاد شده است، انتقاد اقتصادی هم بالا گرفته است. نقش و اندازه دولت در دولت اصولگرای بعدی پررنگ است و کم نخواهد شد. این تازه در صورتی است که دولت آینده اصولگرا (در صورت رای‌آوری) هیچ در تله و وسوسه تخصیص منابع برای جلب حمایت سیاسی نبیند آنچنان که در دولت فعلی.

توجه به دولت و در مرکز قرار دادن آن برای ریشه‌های اصولگرایی در دهه‌اول انقلاب به توجه به بازار برمی‌گردد. در واقع جناح محافظه‌کار وقتی از اپوزیسیون دولت چپگرایی اول انقلاب خارج شد و به دولت نزدیک شد، آرمان‌های خود را فراموش کرد و به آموزه‌های کینز و دولت رفاه نزدیک شد. حرکت از راست به چپ، کنش اقتصاد سیاسی اصولگرایی امروز است. بسته به شرایط و دوری‌و‌نزدیکی به دولت این کنش‌ها و اندیشه‌های سیاسی این جناح تغییر می‌کند. در مبارزات انتخاباتی این جناح غیر از انتقاد به دولت احمدی‌نژاد، نظر به هاشمی و دولت سازندگی حتما خواهد داشت. بی‌تردید نقد برنامه‌های تعدیل اقتصادی دولت هاشمی و تورم سال‌های ۷۳ و ۷۴ هوی مناسبی برای سبد نقد است. ابوس نادران از برجستگان این اردوگاه برای نقد هاشمی با به‌کارترین اصولگر است. ۱۵ اردیبهشت وی با اکبر ترکان در برنامه «پایش» در شبکه یک به نقد دولت هاشمی نشست. نادران عدم‌توجه به عدالت اجتماعی و تولید ملی و روی آوردن به الگوهای بانک جهانی را مورد نظر داشت و آن را زیر تبیین گرفت.

برنامه به شکل طرف‌گیری طراحی شده بود که فقط باید در مورد تیتو و تارگت برنامه سخن گفته می‌شد. مثلاً در نقد دولت سازندگی یا در دفاع از آن، نباید با دولت‌های

بعدی مقایسه‌ای صورت می‌گرفت. ترکان یکی، دویار برخلاف رسم برنامه‌های کرد که هم مجری به او تذکر داد

و هم ناظران برنامه‌اش را زد

این برنامه و کنش نادران در واقع، روح سیاسی‌کاری امروز اصولگرایان را نشان می‌داد که می‌خواهند حق نقد دولت‌های قبل را داشته باشند بی‌آنکه مسوولیت خویش در حمایت از احمدی‌نژاد را ببیزیند. خواست اصلی در واقع به دست آوردن قدرت است آنچنان که ولایتی گفته: «دولت آینده از آن اصولگرایان نباشد مصیبت داریم» لذا اگر قرار باشد در زمان حذف مشایب از سوی شورای نگهبان، دولت مستقر به معامله‌ای با اصولگرایان و پایداری دست یازد، تنها جلیلی از این شانس برخوردار است که از کاندیدای پایداری- لنکرانی- و کاندیدای اصولگرایی- ولایتی- سبقت گیرد لذا در یک جمع‌بندی اولیه می‌توان دو نوع آرایش سیاسی را در انتخابات پیش‌بینی نمود: هاشمی در صحنه بماند. مشایب برای تخریب آرای او و تخریب جایگاهش در دو روی سکه روستها و مناطق حاشیه‌ای با شعار ناشدنی ۲۵۰هزار تومان برای هر خانواده و حمایت احمدی‌نژاد، تأیید صلاحیت شود. با این امید که راه برای کاندیدای اصلی جریان‌های اصولگرا که به نظر سعید جلیلی خواهد بود، باز باشد و بدون کمترین هزینه‌ای از سوی نیروهای موثر، هاشمی و مشایب خود را تضعیف و پرونده ادعایی –انحراف و فتنه- تومانی بسته شود. مدل دیگر به انتخاباتی دوقطبی خواهد شد. در این آرایش با رد صلاحیت مشایب، جامعه دوقطبی شده و با همراهی دوستان قدیم و جدید- پایداری و اصولگرایی- و تمرکز بر جلیلی، به رقابت با هاشمی که حمایت‌اصلاح‌طلبان و نیروهای ملی و مستقل را دارا می‌باشد، بپردازند. به‌زودی می‌توان فهمید که معیار چه تدبیر کرده‌اند و البته صاحبان اصلی عرصه سیاست که مردم بزرگ ایران هستند نیز، چه رقم خواهند زد. در این مهم چندان به درازا نخواهد انجامید.

پازل انتخابات

با دنیای جدید همسویی نشان می‌دهد. اما برای جانداختن اصل این مفاهیم در میان گروه‌های مختلف اجتماعی کار سختی در پیش دارد. مهم‌ترین نقطه ضعف او فقدان شهرت است. وی امیدوار است که مورد پسند نیروها و محافل قرار گیرد که قدرت سازماندهی انتخاباتی، به سان احزاب را دارا می‌باشند. شاید برخی این ایراد را بر نگارنده بگیرند که چرا چشمان خود را به روی دیگر کاندیداهایز جمله ولایتی و قالیباف بسته است. ولایتی در شرایط موجود تعادل انتخاباتی خویش را از دست داده است. او نمی‌تواند در لحظه انتخاب نهایی مورد وثوق تومانی اصولگرایی که در جبهه پایداری جمع شده‌اند و اصولگرایان قرار گیرد. ولایتی هرچند برای کهنسالان اصولگرا حسنی نوستالژیک را القا می‌کند اما برای جوان‌ترهای رادیکال فاقد ارزش‌های مورد نظرشان است. هنر او در دیپلماسی و جهان‌شناسی است. اما چرا جلیلی را موید این صفت ندانیم. جلیلی هم یکشبه دیپلمات شده و پرونده هسته‌ای ایران را در دست دارد و هم نشانه‌های ظاهری و باطنی جریان پایداری را یدک می‌کند

سرگشاده

محو نظم و انضباط مالی در دولت کنونی

قاسبی یوسفی

کارشناس اقتصادی

● در سال‌های مختلف به‌خصوص سال‌های گذشته، متغیرهای اقتصادی، نقش اساسی خود را که باید ایفا کند، از دست داده و آنها را به صورت کاذب درآورده است. اکنون نقدینگی، تورم و سود بانکی دیگر نقش اساسی خود را بازی نمی‌کنند. در سال‌های گذشته، بی‌انضباطی پولی و مالی از یک طرف و نبود ثبات سیاست‌گذاری طولانی از سوی دیگر، منجر به سیاست‌گذاری‌های روزمره شده است و این عوامل در نهایت منجر به کاهش سرمایه‌گذاری در بخش‌های تولیدی، صنعتی و عمرانی شده و در مقابل بیشتر سرمایه‌ها به سمت بازارهای زودگذر و زودبازده که از نظر توسعه‌ای کم‌اهمیت هستند، سوق داده شد و برای همین، همواره بحران اقتصادی داشته‌ایم، اما به صورت غلط آن را حباب تعریف و توصیف کردند. مسکن، بیکاری و سکه‌ازجمله حباب‌هایی بود که در این دوران تشکیل شد. مجموعه این شرایط، وضعیت عمومی کشور را در مسیری انداخته که بازگرداندن به مسیر اصلی را بسیار دشوار کرده است.

بی‌انضباطی، چالش اول دولت

دولت آینده با بی‌ثباتی و بی‌انضباطی مواجه است و می‌توان از آنها به عنوان مهم‌ترین چالش‌های دولت آینده نام برد. دولت جدید در نخستین گام باید بذل‌ویبخشش را و هزینه‌های دولت را کاهش دهد. ایجاد نظم و انضباط در نظام موجود که در این دوران تا حد قابل توجهی از بین رفته است، باید از دیگر اولویتهای دولت قرار بگیرد.

یارانه‌ها، دارویی که حق شد

گاهی سنجی در جاهی انداخته می‌شود که هیچ قهرمائی نمی‌تواند آن را بیرون بیاورد. به جای آنکه یارانه را به عنوان یک دارو به بیمار بدهیم، آن را به صورت یک حق در جامعه ایجاد کرده و اکنون همه چشم به دست دولت شده‌اند. این یک بیماری خطرناک است که ایجاد شده و به دلیل فقر موجود در جامعه، کاهش ارزش پول ملی و قدرت خرید مردم، امکان حذف آن وجود ندارد. این مسایل اقتصادی از بعد دیگری موجب مشکلات اجتماعی، روحی و روانی شده و آن را دامن می‌زند. به این دلایل در شرایط کنونی امکان دست‌زدن به یارانه‌ها وجود ندارد و تا زمانی که یک جایگزین برای آن پیدا نکرده‌ایم، این روند باید ادامه پیدا کند. یارانه‌ها می‌توانست به عنوان یک داروی موقت برای درمان بیمار استفاده شود، اما دولت با پرداخت‌های نقدی، رفعتناری را در جامعه ایجاد کرد و به سه دنبال آن هزینه‌های بسیاری را نیز به جامعه تحمیل کرد. ادامه روند پرداخت‌های نقدی در سیستمی که منابعی برای تأمین آن وجود ندارد، موجب شده که هیچ دولتی توان هضم آن را نداشته باشد. اکنون با شرایط موجود، بیکاری فزاینده و فقر، نیاز به رد یافت یارانه برای گروه‌های اجتناب‌ناپذیر شد که از طرف دیگر تأمین منابع برای پرداخت یارانه‌ها مشکل شده است. تحریم‌ها و کاهش درآمدهای نفتی موجب شده دولت برای تأمین منابع مالی از سیستم بانکی استقراض کند. این روند موجب افزایش نقدینگی و تورم و تشدید فقر و کاهش توان خرید مردم شده است. اکنون از یک طرف با تحریمی روبه‌رو هستیم که باید به صورتی علامه حل شود تا منابع مالی کشور افزایش پیدا کند. در بخش دیگر باید با افزایش ارتباطات، سرمایه‌گذاران خارجی را به طریقی قانع کرده تا تباری سرمایه‌گذاری در کشور اقدام کنند تا علاوه بر رونق تولید و اشتغال‌زایی، تکنولوژی‌های روز نیز وارد کشور شود. دولت باید با اعمال سیاست‌های بدوام، به متغیرهای پولی ثبات دهد. دوام در سیاست‌ها بسیار مهم بوده و به این طریق اقتصاد کشور می‌تواند نیز با اعتماد بیشتر درخصوص برنامه‌ها اقدام می‌کنند.

درحالی که ظرفیت‌اشتغال‌زایی صنایع کشور سه‌میلیون نفر است، اکنون تنها یکمیلیون و ۲۰۰هزار نفر را جذب کرده و از باقی پتانسیل خود استفاده نمی‌کنند. دلیل اصلی آن عدم استفاده از منابع تولیدی است. گسترش زیرساخت‌ها از جمله، راه‌آهن، خط سبدهای ریلی که علاوه بر جنبه تولیدی، اشتغال‌زایز هست، یکی از بهترین جایگزین‌ها برای یارانه‌ها و بهبود شرایط اقتصادی جامعه است. برای تسریع در این سیاست می‌توان سرمایه‌گذاران خارجی را که در بحران رکودی به سر می‌زنند، جذب کرده تا مشارکت سرمایه‌گذاران داخلی و تولید کالا، نیز افزایش پیدا کند. این انتقاد این دو سیاست که یک دوره چهارساله می‌توان اقتصاد کشور را به سیال ۸۴ بارگرداند.

بریده‌اخبار

● **تسنیم:** علیرضا دایمی، معاون امور آب و آبفای وزارت نیرو: براساس هزینه‌های سال ۹۰ قیمت تمام شده آب شرب ۵۹۰ تومان بوده که درحال حاضر حدود نصف قیمت واقعی آب شرب از مردم دریافت می‌شود.
● **تسنیم:** منظر بورر نجبر، مدیرعامل مخابرات: طرح هم‌کدسازی خواست دولت است و حدود ۲۰میلیارد تومان برای مخابرات ضرر و زیان دارد که با مشخص شدن محل تأمین این هزینه‌ها مخابرات آماده اجرای این طرح است.
● **مهر:** غلامرضا خامی، رییس هیات مدیره کانون عالی‌انجمن‌های صنعتی کارگران ایران از توافق نمایندگان کارگران، کارفرمایان و کمیسیون اجتماعی و اقتصادی مجلس برای برگشت لایحه اصلاح قانون کار به دولت خبر داد و گفت: این توافقات به اطلاع رییس مجلس نیز رسیده است.